

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volitev v gorenjskih in notranjskih mestih.

Včeraj imeli so odločilno besedo meščani v gorenjskih in notranjskih mestih. Bilanca za nas ni bila povoljna in penzionist pl. Globočnik, katerega so na primer v Radovljici volili celo kot „barona Globočnika“ ali pa jednostavno kot Globočnika „pur et simple“, ne da bi se bili vzbujali tesnosrčni pomisleki, kakor pri izvolitvi Gregorčičevi v Tolminu, ali pa pri volitvi Laginjevi mej istrskimi lahoni, prodrli je z nepričakovano večino glasov.

Mi smo se že pred par dnevi izrekli, da je naša zmaga le tedaj možna, ako ne bodo pritiskali nemškutarji. To pa se je sedaj zgodilo. Klerikalci zvezali so se z nemškutarji in neznanstni Ljubljanski dr. Schaffer, ki sicer cvete in dehti na tihem liki vijolica, ne da bi bil še kdo zaduhal vonjavo njegovo, brzojavil je na vse strani parolo, da se ima izmej nemškutarskega sveta volitve udeležiti vse, „kar leze in kar gre“.

In res prilezli so nemškutarski martinčki ob pomladanju klerikalnem solncu iz svojih duplin. Mnogo let so se zatajevali in potuhovali in še pred par dnevi so v tuberkuloznem „konstitucionalnem društvu“ proglasili, da ne pojdejo volit. A klerikalne stranke ponudba bila je toli mikavna, prilika toli ugodna, da so sklep svoj v štiriindvajsetih urah opovrgli ter na vsej črti stopili v boj.

Uspeh bil jim je takoj v prvem nastopu ugoden. Zmagali so. Kapelani v zvezi z nemškutarji odločili so bitko in gorenjska in notranjska mesta imajo sedaj jako dvomljivo slavo, da so v zbornico Dunajsko odposlala moža, ki za ta posel več ne sodi, ki bode na državnozbornem sedeži užival svojo mastno penzijo, poleg nje pa še desetgoldinarske dnevnice, ne da bi za nas kaj storil, ker mu nedostaje sposobnosti.

Klerikalna stranka bode sedaj močno pihala v običajno trobento, češ, mi smo mi. A, gospoda, le polagoma. Z včerašnjo volitvijo podpisali ste si le svoj „testimonium paupertatis“. Pokazali ste, da vi hudiča izganjate z Belcebubom, da vam bolje prija nemškutar, nego li narodnjak, da ste narodne mostove za seboj zažgali. Zato nam ne bode nič

čudnega, ako bodejo v bodoče političen „Cancan“ plesali in se bratili Tržiški Mally, Vrhnjski Obreza Karel, Postojnski Cicero, dr. Deu, Kranjski Doleuec, Kamniški Fischer in drugi jednaki odličnjaki na jedni strani, na drugi strani pa kapelan Kalan, Vrhnjski Matevž, kapelan Lavrenčič v Kranji, dekan Oblak v Kamniku s samostansko gardo in vsa garda v Škofjiloki in po drugih mestih.

Klerikalna stranka stekla si je herostratično slavo, da je zopet na dan sklicala nemčurstvo. Drezala je in drezala, da je naposled iz svoje luknje izlezal švabski šuri-muri in bil poslancem izvoljen pl. Globočnik „von Schaffer's Gnaden“. Klerikalni gospodi na tej pridobitvi ne moremo čestitati, pač pa čestitamo sebi. Ta zveza, prištevati jej treba še tretjo silo, vlado namreč, je toli nenaravna in neuravna, da ima že smrtno kal v sebi.

Pomilovati je gorenjske in notranjske volilce, ki so se dali tako preslepiti in oslepariti, da so kupili mačka, v zajčjo kožo zašitega, pomilovati jih treba, da nemajo potrebne samostalnosti in se tresejo pred vsako sapico, liki šiba na vodi, pomilovati jih pa treba zlasti radi tega, da jim prija za poslanca skoro sedemdesetleten starček, ki je bil umirovljen, ker ni več mogel opravljati izredno jednostavnega političkega posla in da se je ta za državno poslanstvo nesposobni gospod na to mesto dvignil s pomočjo nemškutarjev.

Mislili smo, da je nemškutarstvu že večinoma odzvonilo. Ta misel bila je in bila bi od dneva do dneva bolj osnovana. A naši kapelani s Schafferjevo pomočjo so nam to misel za sedaj prečrtali. Galvanizovali so vse bivše nemškutarje v novo življenje in radi tega jim je milosten pogled na gotovem mestu v Ljubljani gotov. To je žalostna morala (?) vse te klerikalne volitvene bajke.

Rekli smo poprej, da si čestitamo na tem izidu. To je pa tudi istina. Izid volitev in skrajno podla agitacija od strani kapelanov in z njimi združenih nemškutarjev, dosegla je le hipen uspeh. Reakcija je neizogibna in prišla bode z vsemi svojimi ostrimi posledicami. Narodnost nam je vrhovno načelo in kdor se brati z nasprotniki naroda, ta nam je sovrag, hujši je nego Turek, ker je p. turica. To načelo prodrlo bode v vedno širše kroge

in gospodje, ki so včeraj z zaničljivimi svojimi sredstvi zmagali, bodo se zmage svoje še kesali. Kdor z nasprotniki naroda iz jedne skleda je, tega bodemo onemogočili in odstranili, kajti kdor ni z nami je zoper nas.

Kapelani naši pa so baš te dni pokazali, da so narodnost vrgli za plot. Ne strinjajo se več z razumništvom slovenskim, oni hodijo svoja pota, katera se jim narekavajo iz dvorca Ljubljanskega, kjer so te dni imeli neprestani „Kriegsrath“. Dosegli so zmago, a ta je „Pyrrhova“. Res, da so za veliko glasov naprej, a mi se ponašamo, da so vsi, ki so z nami glasovali najodličnejši in najodločnejši meščani, cvet razumništva našega.

In zaradi tega smo trdno preverjeni, da bode ves klerikalni humbug z vsem nemškutarstvom vred le malo časa počival na svojih s podlimi sredstvi pridobljenih lavorikah. Tudi v nas se bode uživotvorilo gaslo: „Plus pressa, altius surgit!“ In stopili si bodemo zopet na mejdanu nasproti, kakor so razmere sedaj, ne bode temu dolgo, in takrat porečemo, kakor kličemo tudi danes: „Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni.“ Zmaga vaša prija Vašim „bogovom“, nam pa ugaja naša manjšina, kajti čim bolj napenjate struno, tem prej bode poknila. In kako bode potem?

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. marca.

Državnozborna volitve.

Dne 2. in 4. t. m. odločila se je večina bodočega državnega zbora s sijajno zmago Mladočehov, to priznavajo vladni in tudi konservativni nemški organi, ki jadikujejo, da se je razbil železni obroč, ki je zdaj skupaj držal večino desnice. Kaj bode stopilo na njegovo mesto? O tem nikdo ne ve povedati kaj gotovega in se ugiblje sem ter tja. Včeraj dan ni bistveno spremenil položaja. Volile so kmetske občine štajerske in koroške, in razun naših kranskih mest še mesta na Niževavstrijskem in v Šleziji, skupej 13 poslancev.

Posebne važnosti so volitve na Dunaji, kjer se je imelo pokazati, je li ima nemškoliberalna stranka še toliko upliva v prestolnici, da se bode

LISTEK.

Zakaj se je pan Simon razjezil nad sv. Gothardom.

(Zgodovinska povest Kolde Malinskega; iz češčine preložil V. Benkovič.)

(Dalje.)

Pokušanje delalo mu je zlo.

Dekle zakriči.

„Eška banenko, nečičet!“ pogovarja napadnik, a dekle kriči dalje. Kričalo je še, ko so Hansa štiri umazane roke krepko objele ter odtirale v kovačnico.

„To je Okrašovskih Švaba,“ dejal je jeden izmej ugrabnikov, velik kot gora, „tega moramo zaznamenovati!“ In predno se je vrnil nastavnik, ki je bil na hčerlin krik odhitel v sobo, pobrisali so že pomagači ognjišče ter s toplimi sajami Hansa pobarvali po lici in rokah.

„Moramo ga tudi nališpati!“ pravi drugi in vzešči iz kota posodo z rdečo barvo, naslika mu, mej tem, ko je prvi držal ujetnika, s prstom rudeče kroge okrog očij in rdečo marogo na konec nosa.

Hans se je zvijal in branil na vso moč, a vse zaman.

„Esku panáčku, nečičet, nečičet!“ upil je pomagač slikar v veliko veselje različne tolpe, ki se je bila mej tem stekla ter pred vrati zijala prodajala.

Ko je ustopivši nastavnik zvedel, koga imajo pomagači v delu, ukazal ga je pustiti, in učitelj je letel iz kovačnice, kakor bi ga izstrelil ter ravno tako hitro dirjal proti nasprotnim Lounskim vratom. Vratar je pljunil, tako se je ustrašil, in žena njegova se je prekrizala ter si s predpasnikom zakrila obraz.

Samo ob sebi se razume, da učitelj ni bežal sam, marveč, da so ga spremljali skoro vsi, ki so bili priče operacije v kovačnici in njih število je raslo kakor lavina; ko je priletel v predmestje, bila je ulica komaj dovolj široka.

Na voglu srečal je spreved pan Simon, ki je od prejšnjega dne opravljal posel župana. Tudi on se je prestrašil, videč ta prizor. Najprvo je mislil, da je zasledovanec zločinec, katerega so dobili pri činu. A čim bolj se je bližal, tem bolj se mu je zdelo, da mu mora postava bežečega biti znana.

Uzrli pana Simona, krene Hans proti njemu,

in še le sedaj razvidi župan, kak zločinec je to. Ni mu bilo treba razkladati, lahko si je sam mislil. Preceptor je kričal na vse grlo ter prisezal, da te sramote ne more pustiti brez osvete.

Pan Simon se obrne k spremstvu ter je razžene s tem, da sam poseže vmes. Hans pospeši korak ter zgine v veži Okrašovske hiše, kjer je starinarica od strahu skoro omedlela.

Pan Simon je sto al, kakor se je njemu spodobilo, s počasnim korakom proti domu, a pomračeni obraz in živo kretanje je govorilo, da je razljučen. Že v svetovalstvu čule so se pritožbe o preceptorji in sedaj zopet tak naval ljudstva — brez dvojbe njegova krivda.

Klel je v duhu Nemce, nemščino in pana svetovalca ter se še bolj razsrdil, ko mu starinarica v veži, tožeč mu svoj strah, razloži, kaj jej je bilo povedano, da je pan preceptor ljubkoval z „laško leščerbo.“ Najrajši bi bil ob tla treščil nemško izdajo Mathiologovega herbarja, radi katerega je šel prav do Ouvalke in s čegar krepkim kovanjem si je bil roke opraskal, da mu ni o pravem času prišlo na um, da malopridni Nemec niti tega folijanta ni vreden.

Mej tem je že nadvornik Nemca drgnil z

obranila silnemu navalu nasprotnikov, ali pa bode poražena, kakor je bila v nižjeavstrijskih kmetijskih občinah. Od do včeraj znanih 160 volitev je 45 nemških liberalcev, 3 Coroninijevci, 10 klerikalcev, 1 nemški konservativci, 28 Mladočehov, 9 Staročehov, 4 Čehi (divjaki), 31 Poljakov, 8 Rusinov, 7 Antisemitov, 7 Slovencev, 3 nemški nacionalci, 2 Rumuna, 1 član srednje stranke velicega posestva. Danes volijo nekatere trgovinske zbornice, mesta na Goriškem in v Istri in veliko posestvo na Moravskem in Solnograškem.

Novi železniški tarifi

na državnih železnicah bodo stopili v veljavo s 1. junijem t. l. Po sedanjem tovornem prometu državnih železnic računeno, bodo novi tarifi za 4 milijone ali za 9% ceneje. Izdelani so po izgledu ogerskih tarifov, da se doseže večja enakost.

V ogerski poslanski zbornici

odgovoril je ministerski predsednik grof Szapari na interpelacijo glede bolgarskih nihilistov. Minister vnanjih zadev je zvedel, da je mnogo nihilistov se preselilo iz Švice in s Francoskega v Bolgarijo, ter je nakazal avstro-ogerskemu zastopniku v Bolgariji, da opozori na to bolgarsko vladu, katera se je zahvalila, ob enem pa izrekla, da nikakor neče podpirati taci oseb. Pač pa zasleduje delovanje njihovo, katero bi utegnili tudi Bolgariji biti nevarno. S tem je bila stvar rešena. Ministerski predsednik izreče, da je tako postopanje bilo popolno pravilno, in zbornica vzame na znanje odgovor.

Madjarsko časopisje

se živo zanima za izid državnozborskih volitev v totranski državni polovici, ter poudarja, da Ogerska ne more ostati ravnodušna, ko vidi, kako naraščajo nevarne frakcije. Nekateri listi kar naravnost predlagajo, da se združijo Ogri, Nemci in Poljaki, ter prevzamejo vodstvo državne politike. Vlada Taffejeva dobila je po volitvah nezaupnico, s kom hoče zdaj vladati? Jedina nada je, da si skrpa vladno stranko iz Poljakov in Nemcev in iz ostankov staročeske stranke.

Vnanje države.

Ruski poslanik

na nemškem dvoru grof Šuvalov zapustil je Berolin ter se podal z rodbino na dopust v Peterburg. Govori se, da se ne bode več povrnil. V Berolinu se pa zagotavlja, da odpozivanje Šuvalova na obstoječe razmere mej Nemčijo in Rusijo ne more imeti nikakega neugodnega upliva. Vest, da bi grof Šuvalov šel na mesto poslanika Mohrenheima v Pariz, se oporeka.

Novo rumunsko ministerstvo

bode se zložilo, kakor se sploh sodi tako-le: general Floresco predsedstvo; Catargi notranje zadeve; Bernesco finance in trgovino; Csarco vnanje zadeve; polkovnik Jaques Lahovari vojna; Olonesco javna dela, justični in poučni portefeulj še nesto oddana. Definitivna odločitev se pričakuje za jutri.

V italijanskem parlamentu

izrekel se je ministerski predsednik marki Rudini ugodno za trojno zvezo. On nema namena, da bi oslabil ali celo razrušil to zvezo. Ob enem pa naj bi bile razmere mej Italijo in Francijo prijateljske. Na interpelacijo Sanginiana glede ruske ekspedicije v Abesinijo je odgovoril, da to je le znanstvena ekspedicija, katero sme Italija podpirati, ker je v prijaznih odnosih z negusom. Glavna naloga nove vlade je okrepiti finance s primernimi prihranitvami.

Anarhisti v Italiji.

Iz Rima se poroča, da so porotniki zanimali uprašanje glede zarote. Vsled tega bili so zatoženi Calzoni in tovariši oproščeni in takoj izpuščeni iz zapora.

omelom ter mu pomagal kleti, misleč, da je tako okrvavljen; ko pa je videl, da je to le rudečilo, spustil se je v smeh, a tako, da Nemec ni videl.

Pan Simon je čakal v jedilnici, da se objavi očiščeni preceptor, da ga izpové; a kopel je dolgo trajala in mej tem je minila prva jeza in pan Simon je pričel spoznavati, da bode vender lepo, imeti za zeta svetovalca za apelacije. To so mu rekali tudi v svetovalstvu z vidno zavistjo in iz tega je zopet sledilo, da mora s sorodnikom gospoda svetovalca in preceptorjem svoje hčere izpregledljivo ravnati. Pan Simon se je sam čudil, da ga je jeza tako hitro pustila, kajti ko je Hans naposled prišel gori, odločil se je župan le od daleč pokarati razposajenost mladega gospoda ter dodati svēt, da bi se bolj doma držal, a postrašil ga je, da se je proti njemu zarotila mestna mladina in da bi utegnila proti moči in volji županovi izvršiti kako grdobijo, za katero bi on, pan Simon, ne mogel biti odgovoren. Nemec je obljubil, da se hoče ravnati po tem svēt, a prosil je varnosti zase in kazni za tiste, ki so se drznili, proti njemu rabiti nasilje. Pan Simon je obljubil tako storiti ter predložil herbarij, znova proseč preceptorja, naj bi hitreje postopal pri poučevanju. (Dalje prih.)

Socijalizem v Nemčiji.

Kakor se poroča iz Berolina se pričakuje v najbližji bodočnosti oficijalna izjava, v kateri se bode jasno izreklo, da se prizadevanja in smotri, za katerimi teži sedanje gibanje rudniških delavcev s svojim internacionalnim in socijalističnim značajem, nikakor ne strinja s cesarskimi izjavami, temveč da jim je ravno nasprotno. Vlada se bode torej postavila z vso odločnostjo nasproti enakim prizadevanjem.

Parnellovo potovanje

po Irskem, da si ohrani vodstvo, se nadaljuje. V mestecu Navan v grofiji Meath, govoril je upravo v republičanskem smislu. Kdo bi mogel tajiti, da ni on v 16 letih svojega parlamentarnega življenja žrtvoval vse le za domovino? Izrekel je nado, da ne bode dolgo trajalo, da bodo Mac Carthyanci pregnani iz parlamenta in iz vse Irake. Parnell pripozna nad seboj le jeden tribunal, in ta je irski narod. O njegovi sodbi pa ni dvoma. Kakor torej vse kaže, se Parnell nikakor ni odrekel upanju, da kmalu zopet pridobi svojo nekdanjo veljavo in neomejeno vodstvo irskega naroda.

„Brus“ pred Ljubljanskimi porotniki.

V Ljubljani, dne 5. marca.

Včeraj je bil zatožen izdajatelj in glavni urednik šaljivega, v Ljubljani izhajajočega lista „Brus“, Ivan Železnikar, zaradi razžaljenja časti pred porotnim sodiščem, kateremu je predsedoval deželne sodnije predsednik Kočevar. — Zatožbo zastopal je dr. Ahazhizh, zagovornik bil je dr. Tavčar.

Zatožba, katero je „dvignil“ znani dr. Šušteršič, naperjena je bila proti 16. „Brusovi“ številki z dne 20. avgusta, v kateri je bil dopis iz Košanske doline. V dopisu se pripoveduje, da je Mršnik iz Male Pristave (tožnik Jožef Želko) v Brkinski Ribnici, kaj izvršten mož, in tudi vino ima dobro. Nekdaj imel ga je gospodar v jednom sodu sedem vrst, če je bilo treba, tudi šampanjca. Dalje se je reklo: „Spodobilo bi se, da bi ga izvolili (županom.) Koliko ljudij ohrani s tem, da jim daje koruzo na upanje. Čeravno jim včasih kaj pripiše, bi ga vender morali voliti.“ Potem se pravi, da je Mršnik dober človek, da ga imajo dekile rade, on pa dekile tudi, in pripoveduje se, kako je od gospoda župnika v Košani dobil sv. Jožefa kip z zvižajo, da ga bode postavil v kapelico, v resnici pa ga je postavil na svojo hišo poleg še treh drugih svetnikov, tako, da izgleda pročelje njegove hiše kakor kaka cerkvena fasada.

V vsem tem šaljivem dopisu vidi tožnik Jožef Želko, po domače Mršnik razžaljenje časti, češ da ga je „Brusov“ dopis dolžil goljufije, nemoralnega življenja i. t. d.

Zatoženi urednik Železnikar pravi, da je dobil dopis od verodostojnega dopisnika ter ga vsprejel, ker ni bilo v njem nič posebnega. Dopis je tak, kakeršni se sploh nahajajo v humorističnih listih, za katere se piše vse drugače, nego za resne politične liste. Oblika je šaljiva, pravo ime tožiteljevo niti imenovano ni, on ga tudi do danes niti poznal ni. Obtožba je neumesta v vseh točkah. V „Brusu“ pisano je namreč: Nekdaj imel je gospodar v jednom sodu sedem vrst vina. To se vender ne more tikati tožitelja, ki je še le tri leta ondu. Če je pisano, da ima Želko dekile rad, dekile pa njega, ne očita se mu s tem nič nenravnega, marveč stvar je razumeti tako, da je dober gospodar in da dekile ostajajo po 5—6 let pri njem, kar je gotovo znamenje, da dobro ž njimi ravna. Stavek o koruzi „če tudi včasih kaj pripiše“, tolmačiti je tako, da h koruzni ceni pripisuje obresti in tožbinske troške in takozvano „dobroto“. Za sv. Jožefa kip pa je župnika res prosil pod pretvezo, da ga bode postavil v kapelico. Tega pa ni storil, marveč postavil ga je na svojo hišo. To vse se bode v razpravi dokazalo.

Predsednik potem jako obširno razpravlja z zatožencem vsaki inkrimovani odstavek dopisa.

Kot prva priča nastopi Jožef Želko, po domače Mršnik, iz Brkinske Ribnice, ki se kot tožitelj tudi zapriseže brez ugovora. Tožitelj, ki ne napravi posebno ugodnega utisa, izpove, da je posestnik, da ima dve krčmi in je podžupan. Na njegovi hiši so štirje svetniki, sv. Jožef, Mati Božja i. t. d., in vsak je moral znati, da v dopisu „Brusa“ označena hiša in gostilnica je njegova. On je res prvi za grofom Hohenwartom glede davka, katerega plačuje do 500 gld. „Brusov“ dopis mu je baje provzročil neizmerno škodo, in tako žalostno je zanj, da mu ne kaže družega, nego vse prodati in oditi. Hči 16 letna in sin se jokata. Želko skuša pri tem jokati, pa se le kremži, ne da bi iztisnil kako solzo.

Potem pripoveduje o svojih vinih, obrne besedo na dekile, in naposled na sv. Jožefa kip in skuša napraviti utis, da mu je „Brusov“ dopis neizmerno škodoval, da se nikamor ne upa prikazati, da ga je neki konjederec vprašal: „Kaj pa „Brus“?“, „Koliko žen pa imate, ali dve?“ Drugi pa zopet: „Kako pa gre kaj kupčija s formentinom?“ Naposled so prišli gosp. kapelan in so rekli, da mora tožiti, sicer sramote ne bode konca.

Na vprašanje dr. Tavčarja odgovori tožitelj Jožef Želko, da je po svojem očetu dobil „švoh“ premoženje, a sedaj za grofom Hohenwartom plačuje največ davka v občini, na kar dr. Tavčar opazi, da je jako čudno, pridobiti si toliko bogastva mej revnim ljudstvom, katero si še koruze kupiti ne more. Nadaljno vprašanje dr. Tavčarja, ali tožitelj kaj vina kupuje pri Šternu v Zagrebu, to Želko nekako neodločno zanika.

Prebere se izpovedba priče učitelja Strebovca, ki izpove, da se je vse to, kar se je o (Mršniku) Želkotu pisalo „Brusu“, že davno prej po vsi občini govorilo.

Dr. Tavčar vpraša tožitelja, zakaj ni prej tožil, ampak še le zdaj, ko je vsa zadeva prišla v „Brus“. Tožitelj trdi, da prej ni nikdar nič slišal o takih govoricah.

Priča Matija Ambrožič, posestnik in mlinar v Sušici, razumel je „Brusov“ dopis takó, da Želko kupuje pri raznih vinogradnikih vina, potem pa vsa vina skupaj deva v jeden sod in tako jih pride celo več nego sedmero vkupe. Dopis pač ne počasti Mršnika, pa ne boli ga tudi prav nič. Pri koruzi si po dogovorih s kupovalci kaj pripiše. O deklah pravi priča, da je kočljivo vprašanje, potem pa le pove, da nekateri mislijo, da se peča ž njimi, drugi pa zopet ne. Govorilo pa se je v vseh teh stvareh prej jako malo, še le, ko je tožbo uložil, občno, škode pa ni imel in je nema vsled dopisa „Brusovega“ nobene.

Priča Leopold Dekleva razumel je stvar zaradi vina tako, da več vrst vina zmeša v jednom sodu, kakor ravno kupi. Pri koruzi pridobi po 10, 12, in 30 kr. za mernik. Tako zmatra on izrek, da „pripiše“.

Priča Anton Morel čul je „Brusa“ čitati, pri Deklevi in zdelo se mu je, da je Želkotu „na zuper“.

Priča župnik, Matija Torkar iz Košane pravi, da se je, čitavši dopis v „Brusu“, smejal. Glede vina misli, da, ko bi točil krčmar iz jednega soda sedmero ali celo osmero vrst vin, bi bil ta pravi umetnik. Vso stvar raznesel je Mršnik sam, kajti prej se ni brigal nihče ne za Mršnika, ne za „Brusa“, dokler ni uložil tožbe. Podoba sv. Jožefa, ki ni nič vredna, dal je Želkotu zastonj, kajti primerneje se mu je zdelo, da pride v kako kapelico, mesto da leži na pokopališču. Vredna pa ni bila nič. Bil je pa govor o kapelici, katera se bode zgradila in vanjo postavil kip. Želko postavil je kip na svojo hišo. Mogoče, da je je mislil na kako „Nische“ v hišnem zidu.

Z zaslišanjem te priče je dokazovalna obravnava bila končana in sodišče je odšlo sestavljat uprašanja. Uprašanja bila so štiri glavna in jedno dodatno.

Zastopnik tožiteljev dr. Ahazhizh v obširnem, stvarno precej mirnem govoru dokazuje krivdo obtoženca in posebno naglašja materialno škodo, ki se je tožitelju po „Brus“-ovem dopisu godila. (Želko zopet poskuša jokati, kar vzbuja veselost.) Nasvetuje porotnikom, da potrdé vsa štiri uprašanja.

Urednik Železnikar pravi, da je obžalovati, da se spravljajo tako malenkostni dopisi pred porotnike. Ako bi to obveljalo kot načelo, morali bi porotniki sedeti celo leto, samo da bi sodili o taci tiskovnih tožbah. Naj se primerjajo le nemški ali drugi slovanski humoristični listi, kako gradivo prinašajo, a nikomur ne pride na um, tožiti jih. Tudi Želko sam ni mislil tožiti in le kapelanu gre zasluga, da se je zadeva obesila na veliki zvon. Sicer bi v Košanski fari o njej se ne bili niti razgovarjali tako, kakor morebiti sedaj in vsa stvar ostala bi bila šala. Škode tožnik po „Brusovem“ dopisu ni trpel nobene, kar so izrecno potrdile priče. Na kako slabih nogah je vsa zatožba, kaže najbolj to, da se prvi po tožniku naprošeni odvetnik ni niti upal zastopati jo pred porotnim sodiščem. Vino Želko kupuje res od raznih kmetov, torej ga ima gotovo raznih vrst v jednom sodu. Sploh pa se Želkotu ne predbacuje, da ima on sedem vrst vina v jednom sodu, ampak le prejšnjemu gostilničarju kar

jasno pove beseda nekda, katera gotovo ne meri na Mršnika, ki je na tem posestvu gostilničar komaj tri leta.

Da res pripisuje pri koruzi pri 30 litrih tudi po 30 kr., to so priče potrdile in zatorej se mu z besedo ni očitala sleparija.

Potem zagovarja vse ostale inkriminovane točke in sklepa z upanjem, da ga bodo porotniki nekriminativno proglasili.

Zagovornik dr. Tavčar v obširnem in izvrstnem govoru dokazuje, da se je vsa zadeva tega dopisa umetno pretirala in raztegnila. Tožitelj zastopnik klical je celo pesnika Prešerna na pomoč, toženec pa je skušal pred sodiščem solze točiti. Pač čudna sredstva, s katerimi se hoče neosnovana zatožba podpreti. Porotniki pa, kot praktični možje, imajo presoditi, kaj zakon veli v takem slučaju in ali se je res zagrešilo razžaljenje časti. To pa se ni storilo. Toženec ni bil imenovan v tem dopisu s svojim pravim imenom Želko in v poštevi je imeti, da je bil dopis v šaljivem listu. Tacega ni tako v poštevi jemati, kakor resen političen list. Da bi bil dopis v „Slovenskem Narodu“ ali v „Slovincu“, potem bi bila stvar vsa drugačna. Ker je bil v „Brusu“, pa je pravilno, kar je rekel g. župnik Torker, da se je bilo zgolj smejati o njem. Kaj pišejo in kako slikajo nemški šaljivi listi Bismarcka in kralja Milana, a doslej še ni bilo slišati, da bi se birnemški ali srbski poslanik na Dunaji o tem pritožil in vender sta Bismarck in Milan vsa druga moža, nego Želko. Priče so povedale, da vsa stvar ni imela nobenega pomena in gosp. župnik je označil vso zadevo s tem, da se je smejal, ko je bral „Brusov“ dopis. Zagovornik pride potem na posamične fakte in pravi, da, če se o dopisu pravi, da toči Želko iz jednega soda sedmero vin, bila je to le burka, šala, kakor bi Nemec rekel „ein schlechter Witz“ kajti tega pač ne bode nihče verjel, da se toči iz istega soda dolenski cviček in pa visoko častiti šampanjec. Tak oštr moral bi biti res pravi umetnik, kakor je rekel g. župnik. Vsa tendenca dopisa suče se le o kandidaturi tožitelja za županski stol. Zato se pripoveduje, kako koruzo dobro prodaja s pripisovanjem, na hišo pa si stavi kar celo vrsto svetnikov. Pridobil si je pri koruzi veliko premoženja in pod kupčijo s koruzo skriva lepo cvetočo oderuštvo, kakeršno se praktikuje baš mej največjimi siromaki. Kar se tiče izreka, da ljubi dekle in one njega, hotel ga je dopisnik le satirično usekati. Kip sv. Jožefa dobil je, čeravno ne zviščno, ni sleparsko, vender pod pogojem katerega je izvršiti pozabil.

Dr. Tavčar upa, da bodo porotniki branili svobodo tiska, ki ima itak z oblastvi mnogo boja, da ne bodo prihajale tako malenkostne tožbe pred njih „forum“. Govorilo se je, kakor je povedala izpovedba učitelja, o Želkotu vse to, kar „Brusov“ dopis pravi, že prej, še le, ko ga je gospod kapelan opomnil, uložil je tožbo, in to je signatura vse pravde.

Ako bodo porotniki danes osvobodili zatožbe urednika „Brusovega“, ne bode nikakor podlegel toženec g. Želko, ampak gospod Košanski kapelan! Porotniki zanikavali so vsa štiri uprašanja: z 9 proti 3 oziroma z 10 proti 2 glasoma.

Urednika Železnikarja je sodišče zatožbe oprosilo in Jožef Želko obsojen je v vse sodnijske stroške, ki ne bodo neznatni.

Domače stvari.

— (K včerajšnji izvolitvi g. pl. Globočnika.) Kdo je g. pl. Globočnika poslal v državni zbor, razvidno je iz tega, kar se nam iz Postojine piše. Za g. pl. Globočnika oddalo se je v Postojini 66 glasov. Izmed teh je bilo 22 uradniških glasov, 34 nemškutarskih in takih, katere je dr. Deu vkupe zbobnal, in 2 duhovniška glasova; domačih in tržanskih glasov je torej bilo — osem. Temu nasproti je bilo za g. dra. Majarona oddanih 60 tržanskih glasov. Nadalje je znano, da je „narodni konservativec“ dr. Deu delal noč in dan za g. pl. Globočnika; pisaril je na vse strani in allarmiral vsakega Nemca posebe, da mora nastopiti proti dru. Majaronu. Ista „ordre“ se je dala tudi iz nemškega tabora v Ljubljani. Niso torej volili posamezni Nemci g. pl. Globočnika, ampak nemškutarska stranka je šla tu za „slovenski“ program v ogenj. Ko je nekdo uprašal g. pl. Globočnika, zakaj je imel tako tajen shod v Postojini, odgovoril je: „Es war keine Wählerversammlung, sondern eine Parteiversammlung“. In na takem shodu sta zvonec nosila nemški dr. Deu in nemški Burger. Od tod se tudi

da razlagati, da so vsi Nemci kar tropoma na vseh krajih združili svoje glasove za g. pl. Globočnika, agitirali zanj, kakor za svojega. V Trziči samem volilo gosp. pl. Globočnika 57 volilcev — torej vsi Nemci in nemškutarji do zadnjega moža! No res lepo spričevalo za slovenskega državnega poslanca, res krasna zmaga!

— (Državnozbornske volitve.) Razun že včeraj naznanjenih dveh volitev na Slovenskem Štajerji, to je dr. L. Gregorica in M. Vošnjaka, izvoljen je bil v skupi Mariborski šolski nadzornik Fr. Robič z 234 glasovi. Nasprotni kandidat dr. Schmiederer dobil je 79 glasov.

— (Istrske volitve) so se naposled tudi za nas neugodno končale. Izvoljen je sicer izvrstni g. Spinčič, a na zahodni strani, v volilnem okraju Poreč — Koper — Pulj smo propali. Kakor smo že priobčili, zavrgli so 11 Laginijevih volilnih mož, in s tem manevrom se je posrečilo, da je pri ožji volitvi dr. Vrgottini prodrl s 93 glasovi, dočim jih je dr. Laginja dobil le 91.

— (Iz Radovljice) nam piše gosp. M. Klinar, da nanj pri zadnji državnozbornski volitvi ni na nikak način uplival gosp. dr. Supan, gost njegove krčme, kateri tudi ni agitiral proti dru. Majaronu, sploh ne za nobeno stranko. Objavljamo to glede na dopis iz Radovljice v našem listu z dne 3. t. m.

— (Ljubljanska čitalnica) ima jutri, v soboto, 7. dne marca ob poluosmi uri zvečer v društveni dvorani občni zbor, da voli stalni odbor na podlagi novih ravnokar potrjenih pravil. K mnogobrojni udeležbi vabi društvenike

prov. odbor.

— (Koncert Gerbič.) Program benefičnega koncerta prof. Gerbiča, ki bode v nedeljo 8. t. m. v redutni dvorani, je naslednji: 1.) Jan Gall: „Na vrtu slavček toži“; trospev s spremljevanjem glasovira, pojó gospa M. Gerbičeva, gdč. L. Daneševa in gdč. M. Moosova. 2.) H. pl. Kaan: „Pri preji“; transkripcija z Dvořakovega cikla skladb „Iz Šumave“ (rokopis), igra na glasovir g. K. Hoffmeister. 3.) a) Iv. pl. Zajc: „Lastavicam“, b) F. Gerbič: „Milotinka“ čis. 2; samospeva, poje g. koncertant. 4.) F. Gerbič: „Pred slovesom“; moški čveterospev, pojó gg. Josip Pavšek, Raj. Branke, Al. Lilek in Ant. Dečman. 5.) Moniuszko: Arija iz opere „Halka“, s spremljevanjem glasovira poje gospa M. Gerbičeva. 6. Fr. Liszt: Fantazija na motive iz opere „Rienzi“ od R. Wagnerja, igra na glasovir K. Hoffmeister. 7.) B. Smetana: „Rozmysli si Mařenko“: šesterospev iz opere: „Prodana nevesta“, s spremljevanjem glasovira pojó gospa M. Gerbičeva, gospici L. Daneševa in M. Moosova ter gg. Jos. Pavšek, Ant. Dečman in Jos. Paternoster. Koncert se vrši s prijaznim sodelovanjem gospic L. Daneševe in M. Moosove ter gospodov K. Hoffmeistera, R. Branketa, A. Dečmana, Al. Lileka, Jos. Paternostera in Jos. Pavškega. Cercle sedeži 1 gld. 50 kr., sedeži I. vrste 1 gld., sedeži II. vrste 60 kr., galerija 50 kr. Ustopnina 40 kr. Dijaški biljet 30 kr. Sedeži se dobivajo pri čitalničnem kustosu (trafika) in na dan koncerta zvečer pri kasi. Kasa se odpre ob sedmi uri, začetek ob polu osmi uri zvečer. Glede na velike zasluge gospoda prof. Gerbiča za narodno glasbo in na zanimiv program ni dvoma, da bode koncert prav dobro obiskan, da tako izreče naše domoljubno občinstvo svoje priznanje uspešnemu delovanju g. Gerbiča.

— (K mestska posojilnica okolice Ljubljanske) podarila je dijaški in ljudski kuhinji 10 gld., za kar jej vodstvo tem potom izreka najtoplejo zahvalo.

— (Ljudsko štetje.) Na Štajerskem so našteali koncem leta 1890 za 67.426 ljudi več, kakor jih je bilo leta 1880. Sedaj se jih torej šteje v celem na 1.261.022. Na Koroškem jih biva 360.444 in na Kranjskem 496.390.

— (Najdeno mrtvo dete.) Dne 4. t. m. ob 8. uri zjutraj je bilo najdeno novorojeno dete moškega spola, mrtvo, v žensko krilo zavito ob morskih obalah prav blizu Opatijske cerkve. Na povelje orožnikov so mrtvo truplo na pokopališče odnesli. Brezsrčna mati nam ni še znana.

— (Tramvay ali konjka v Zagrebu) Poleg električne razsvetljave, katera se bode uvedla v kratkem v Zagrebu, priganjajo listi posebno, da se reši uprašanje, o katerem se je pričelo delati že pred več leti, to je o izvršitvi tramvaja ali konjke (kakor pravijo v Zagrebu), katera naj bi se na vsak način dogradila še do razstave, ki bode v je-

seni. Listi trdijo, da bi podvzetje na vsak način uspevale prav dobro.

— (Sava izbacnila je mrtvega volka.) Okolu Siska nastavili so volkovom zastrupljeno meso, vsled katerega se je pokončalo mnogo te zveradi. Pri starem Sisku pa je Sava izbacnila velicega mrtvega volka, ki je bržkone gaseč veliko žejo, ki mu jo je prizadeval strup, prekopicnil se v Savo.

— (Vabilo k dramatični predstavi.) katero napravi národna čitalnica v Kamniku v nedeljo dne 8. marca 1891. leta. Vspored: „Materin blagoslov.“ Národna igra s petjem v 5 dejanjih. Preložil Josip Cimperman. Po igri prosta zabava. Mej igro in pri petju svira domač orkester pod vodstvom gospoda J. Filica. Vstopnina navadna. Začetek ob polu 8. uri zvečer. K tej predstavi vabi čestite ude in goste najuljudnejše odbor.

— („Národna čitalnica“ v Cerknici) priredi besedo dne 8. marca 1891 v prostarih gosp. Antona de Schiava. Vspored: 1. Igra „Eno uro doktor“. 2. „Zavezna“, poje moški zbor. 3. „Na morju“, samospev. 4. „Lastovici v slovo“, poje mešani zbor. 5. „Solza“, poje moški zbor. 6. „Nazaj v planinski raj“, poje mešani zbor. 7. Igra s petjem: „Štempihar mlajši.“ 8. Tombola. Začetek točno ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopnina za ude: od osebe 30 kr., z rodbino 50 kr.; za neude: od osebe 40 kr., z rodbino 60 kr. Čisti dohodek namenjen je novooznanemu društvu za olepšavo trga Cerkniškega in njegove okolice. Odbor.

— („Slovanska čitalnica v Trstu“) pozivlja p. n. članove na „koncert“ v soboto dne 7. marca 1891. s sledečim vspevredom: 1. Kocijančič: „Obiačku“, mošbi zbor s samospevom za bariton in tenor. (Sole pojeta gg. S. Bartelj in I. Mecher). 2. Rubenstein: „Mazurka“, igra na klavirji ga. Glaser-Dabrowska pl. Junosza. 3. Flotow: Arija iz opere „Stradella“, poje ga. Strasser Čechova. 4. Vieuxtemps: „Bohemienne“, igra na gosli g. E. Žurek. 2. * * *: „Dalmatinski šajkaš“, dvospev za tenor in bariton, pojeta gg. I. Macher in Bartelj. 6. Knežinja Kotschoubey: „Oh dites lui!“ (Skažite jej), romance farovite, igra na klavirji gospa Glaser-Dabrowska pl. Junosza. 7. Pivoda-Novotny: „Česke pesmi“ poje gospa Strasser-Čechova. 8. Dvorak: „Caprice sur des airs bohêmes“, igra na gosli g. Žurek. 9. Nedved: „Pomlad in ljubezen“, moški zbor. 3., 4., 5., 7. in 8. točko spremlja na klavirji g. J. Macak.

— (Posojilnica v Celji) ima v torek dne 10. marca t. l. ob 2. uri popoldan v dvoranah Celjske čitalnice svoj redni letni občni zbor. Dnevni red: 1.) Odobrenje letnega računa za leto 1890. 2.) Razdelitev čistega dobička. 3.) Razni nasveti.

Zahvala.

Volilem v gorenjskih-notranjskih mestih in trgih!

Vsem p. n. gospodom, kateri so pri včerajšnji volitvi oddali svoje glasove za-me, izrekam po tem potu svojo najudanejšo zahvalo za častno zaupanje, katero so meni s tem izrazili. Bog okrepi naše rodoljubno teženje!

V Ljubljani, dne 6. marcija 1891.

Dr. Danilo Majaron.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 5. marca. Robič dobil v Mariboru 121, dr. Schmiederer 70 glasov. V Slovenjem Gradci dobil Robič 61, Schmiederer 8. V Konjicah Robič 52, Schmiederer 1 glas.

Velikovec 5. marca. Dr. Ferjančiču častitajo zbrani Podjunske doline volilci, ker sami propadli, prosijo prisrčno Vas, se za nje potegovati.

Mozirje 6. marca. Trikratna slava zavodnim volilem v Loži.

Mozirski narodnjaki.

Dunaj 5. marca. V Hernalsu bilo oddanih 7344 glasov. Liechtenstein dobil 2975, Kronawetter 2737 glasov, drugi glasovi so se razcepili. Pojutrnjem bode ožja volitev mej Kronawetrom in Liechtensteinom. V Sechshausu izvoljen protisemit Schneider s 3570 glasovi, Suess dobil 2233 glasov. Na Neubau-u zmagal protisemit dr. Gessmann proti demokratu Kreuzigu. Iz družih mest se javlja, da so izvoljeni nemško-liberalca Heinemann in Marchet, protisemit Jax, nemško-nacionalc

Richter, v Dunajskem Novemmessu Pernertorfer.

Dunaj 5. marca. V notranjem mestu izvoljeni Herbst, Kopp, Jacques in Exner, v Mariahilf Pattai, v Josefstadtu protisemit Schlesinger.

Praga 6. marca. (Volitev v trgovinsko zbornico:) 21 Staročehov oddalo prazne glasovnice. Izvoljena sta dva Mladočeha, vsak z 11 mladočehskimi glasovi.

Lvov 6. marca. Trgovska zbornica jednoglasno izvolila Szcepanowskega.

Praga 6. marca. Staročehska glasila objavljajo zaupnih mož izjavo, v kateri se pravi, da se za sedaj odtegnejo državnemu zboru, da pa sicer političnega delovanja ne bodo ustavili, marveč da bodo naporno delali za boljše in uspešnejšo organizacijo, dokler jih narod zopet ne bode zahteval njih sil. Staročehska kandidata za Praško trgovsko zbornico Zeithammer in Zucker izjavljata, da odklanjata današnjo eventualno izvolitev v trgovinsko zbornico.

Dunaj 6. marca. Štiri ožje volitve mej Liechtensteinom in Kronawetterjem, Luegerjem in Gerhardusom, Hauckom in Matschekom, Warmuthom im Wrabetzom bodo jutri.

Razne vesti.

* (Slovansčina v Nemciji.) Na vseučilišču Vratislavskem predaval bode v poletnem semestru 1891 prof. Viljem Nehring: rusko slovniko, etnografijo in prazgodovino slovanskih narodov in zgodovino poljske in ruske književnosti v XIX. veku — Poleg teh predavanj čitali se bodo v slovanskem seminarju staroslovjenski spomeniki in bode imenovani profesor ob tej priliki čital tudi „o življenji sv. bratov Cirila in Metoda“.

* (Francosko-ruski manevri.) V merodajnih krogih vrše se dogovori, da bi se tekom letošnjega leta združile avstrijske, nemške in oziroma tudi italijanske vojne čete v skupne vojaške vaje. Francoski vojaški listi pa poročajo, da se utegnejo tudi prirediti jednake vaje francoskih in ruskih vojakov, in sicer tako, da bi se prepeljal oddelek ruske armade na Francosko, francoske pa na Rusko. Vsi listi naglašajo, da bi to ne bilo samo politično važno, nego imelo bi tudi velik moralen efekt, ker bi se tem potom upoznala dejanska dva naroda, mej katerima vladajo najtoplejše simpatije.

* (Velik požar v Požunu) nastal je v prostorih mejnarodnega konkurenčnega živinskega trgovišča. Bližnje predmestje, kakor tudi zaloga smodnika bila so v veliki nevarnosti. Zgorelo je mnogo za vojaštvo namenjenega sena in slame v vrednosti 15.000 gld. Skladišča in zaloga smodnika so se rešili. Ogenj bil je zaneten po zlobnikih.

* (Prodana nevesta.) Neka dekle na Ruskem imela je ljubimca, a stariši silili so jo, da se omoži z drugim, ki jim je bil bolj po volji. Po zaroki utekla je nevesta s svojim ljubimcem in ker je bil ženin s tem osramočen, odstopil je vse svoje pravice srečnemu ljubimcu za plačilo — 6 rubljev.

* (Praktični Američani) osnovali so delniško društvo, katero bode pošiljalo moža-željne američanke v London, jih ondu uvelo v najboljše kroge ter posredovalo, da se dobro omože. Za vsako sklenjeno udajo, dobilo bode društvo gotovo premijo, katera se bode določila po skupnem imetju zakonikih. Kakor kaže, bode društvo dobro uspevalo. V oklicu, kateri se je izdal, naglašajo se mej drugimi zanimivimi podrobnostmi tudi to, da „mati, katera spremlja svojo hčer, bodi všečna, primerno tolsta in osivela. Oče bodi pijanec, biva naj daleč kje v kakem zavetišču za pijance. Mlada dama bodi lepa, vitke rasti, krotka in — petična“.

Trajni zdravilni uspeh. Pri boleznem protini, revmatičnih bolečinah v hrbtu, udih in členkih se z velikim uspehom rabi Moll-ovo „Francosko žganje s soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (4-3)

Piccoli-jevo esenco za želodec
prireja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in več steklenic. 1 steklenica 10 kr. 1 (79 9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Darila za „Narodni Dom“.
XLII. izkaz „Krajcarske družbe“.

Doneski za mesec januarij,		Prenesek		9746 gld. 43 kr.	
plačali so:					
4 naročniki,	5 gld.	20 gld.	— kr.		
6 naročnikov,	3 „	18 „	— „		
6 „	2 „	12 „	— „		
22 „	1 „	22 „	— „		
9 „	50 kr.	4 „	50 „	76 „	50 „
Za „Narodni papir“ v mesecih januarij in februarij				47 „ 05 „	
Doneski za mesec februarij,					
plačali so:					
3 naročniki,	5 gld.	15 gld.	— kr.		
6 naročnikov,	3 „	18 „	— „		
6 „	2 „	12 „	— „		
22 „	1 „	22 „	— „		
9 „	50 kr.	4 „	50 „	71 „	50 „
Skupaj				9941 gld. 48 kr.	

Opomba: Vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli k tej, za naše skromne razmere znatni svoti, najtoplejšo zahvalo, združeno z željo in prošnjo, da blagovolé z nami tako lepo vstrajati tudi še v prihodnje.

V Ljubljani, dne 6. marca 1891.

Odbor „Krajcarske družbe“.

Umrli so v Ljubljani:

3. marca: Jakob Janežič, delavšev sin, 2 leti, Reber št. 4, za božastvo.
4. marca: Reza Pogačnik, zasebnica, 68 let, Dunajska cesta št. 7, za emphysemom. — Marija Pavšek, delavka, 54 let, Poljanska cesta št. 53, za jetiko.

V deželni bolnici:

4. marca: Rajmund Haring, agent, 66 let, za oslabljenjem.

Tujci:

5. marca.

Pri **Malič:** Kumerer, Hoffmann, Reiche, Völk, Pu-eiss, Fischer, Mahler z Dunaja. — Tomašič iz Karlovca. Peschke s soprogo z Brežic. — Kumerer iz Trsta. — Smole iz Rudolfovca. — Plantan iz Radovljice.
Pri **Stenu:** Ekselencija baron Schwegel, Löfler, Frankl, Wurst, Weinberger z Dunaja. — Neuman iz Lesneka. — Carman iz Radovljice. — Kralje iz Trsta. — Havas iz Velike Kaniže. — Moosbrugger iz Inomosta. — Ripper iz Paterniona.
Pri **bavarskem dvoru:** Perz iz Ljubna.
Pri **južnem kolodvoru:** Apfelbeck iz Köflacha.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. marca	7. zjutraj.	741.7 mm.	-4.4° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	741.0 mm.	7.6° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	742.3 mm.	1.0° C	brevz.	jasno	

Srednja temperatura 1.7°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 6. marca t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 91.90	gld. 92. —
Srebrna renta	91.85	91.95
Zlata renta	110.10	110.25
5% marčna renta	102. —	102. —
Akcije narodne banke	984. —	983. —
Kreditne akcije	307.50	307.75
London	114.75	114.70
Srebro	—	—
Napol.	9.09	9.08
C. kr. cekini	5.42	5.41
Nemške marke	56.32 1/2	56.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	178 „ 25 „
Ogerska zlata renta 4%	—	104 „ 75 „
Ogerska papirna renta 5%	—	101 „ 10 „
Dunava rog. srečke 5%	100 gld.	121 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	113 „ 75 „
Kreditne srečke	100 gld.	181 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	165 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	219 „ 50 „

Alojzij Korsika

Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10
polog c. kr. glavne tobačne tovarne.
Odlikovana umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani.
Podružnica: Šelengurgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Podpisane se ponižno priporočajo častitemu p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih šopkov in vencev za grobe in mrliče, s trakevi mnogovrstnih barv in bažter z napisi.** Ima pa tudi veliko zalogo **suhih vencev** od najcenejših do najfinejših. Posebno opozarja na svojo veliko zalogo **vrtnih in poljskih semen**, največ doma pridelanih, ali pridobljenih iz tujih krajev, da jim naše podnebje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jamčiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh niso za naše kraje. Podpisane more jamčiti, **da so semena njegova pristna in kaljiva.**

Podpisane prevzema tudi **kinšanje grobov** in sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jih izvršuje **hitro, fino in po najnižji ceni.** Pri njem dobivajo se tudi **raznovrstne rastline in ovčice v loncih.**

Za obilno naročevanje priporočajo se

z odličnim spoštovanjem

Alojzij Korsika.

(143—9)

ima **dvakrat toliko redilnih snovi kot riž**, je za juho, mlečne in močnate jedi, sočivje i. t. d. porabljiva, kot najboljše in najzdravjše ter najcenejše živilo priznana in se dobi v skoro vseh prodajalnicah za moko in specerijsko blago.

Kuharske bukve zastoj in franko.

Bratje Hirschfeld & Co.

c. kr. priv. tovarna za „Zea“, ječmenček in phani grah.
Dunaj, II. (28—6)

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse 1 Pešta, Franz-Josefsplatz št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 30. junija 1889 frank. 106,578.528-96
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1889 19,328.518-86
Izplačevje zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 219,930.701-87
V poslednji dvanajstmesecni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za 49,069.600-—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah 1,610,827.280-—

Prospecte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkötzu.**

(140—12)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

DR. VALENTINA ZARNIKA
ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.